

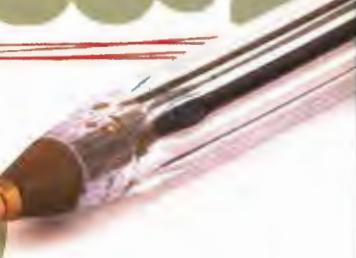

سیده

چاپ دوم

دست نامه و پرداش

بهروز صفرزاده

دستنامه ویرایش

بهروز صفرزاده

كتاب سده

کتاب سده

دستنامه ویرایش

نویسنده: بهروز صفرزاده

چاپ دوم: ۱۳۹۶

شماره‌گان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۱۴۰۰۰ تومان

آماده‌سازی: آتلیه دورادو (وابسته به کتاب سده)

طراح جلد: سعید پاباوند

ناظر فنی چاپ: فرهاد جاوید

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: سازمان چاپ طهرانی

رسم الخط این کتاب مطابق با دیدگاه مؤلف است.

تمام حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب بدون

اجازه مكتوب ناشر قبل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ

شكلی از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیکی، فیلم و

صدا نیست. این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق

مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

ISBN: 978-600-97170-4-0

کتاب سده

تلفن: ۰۲۱-۶۶۸۶۲۱۴۳ ۰۹۱۲۲۴۷۷۸۳۸

سرشناسه - : صفرزاده، بهروز، ۱۳۸۸

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر : دستنامه ویرایش / بهروز صفرزاده.

مشخصات ظاهری : تهران: کتاب سده، ۱۳۹۶.

شابک : ۱۰۰۰ ص: ۱۲×۰/۱۲۵×۰/۱۲۵۰-۰۵۰-۹۷۱۷۰-۴۰۰

و ضعیت فهرست نویسی

یادداشت

محتوا : کتابنامه: ص. ۱۸۰

موضوع

متن : ویراستاری — دستنامه‌ها

موضوع

Editing -- Handbooks, manuals, etc

رده پندی کنگره : PN۱۶۷/۷۵۰-۱۳۹۶

رده پندی دیوبی

۸۰۰-۰۷۷ :

۴۷۰-۹۳۵ : شماره کتابشناسی ملی

فهرست

۷	بیشگفتار
۹	جدول آوانگاری
۱۱	دستنامه ویرایش
۱۳۱	پیوست: تحولات آوابی فارسی‌گفتاری در مقایسه با فارسی رسمی
۱۸۵	منابع

پیش‌گفتار

ویراستاران همواره با مسئله درست و غلط در زبان سروکار دارند و از همین رو نیازمند مرجعی را نمایند. دست‌نامه ویراستاران و عموم علاقه‌مندان زبان فارسی است؛ پرسش‌هایی به پرسش‌ها و نیازهای ویراستاران و مقاله‌های ارزشمند فراوانی به فارسی چون: «پرهیزکار» درست است یا «پرهیزگار»؟ «چرخ فلک» درست است یا «چرخ و فلک»؟ «سانتریفیوژ» درست است یا «سانتریفوژ»؟ «سایه‌بان» بنویسیم یا «سایبان»؟ «هیئت» بنویسیم یا «هیأت»؟ «ذغال» باید نوشت یا «زغال»؟ «قانون‌گذار» باید نوشت یا «قانون‌گزار»؟

در زمینه مباحث نظری ویرایش، کتاب‌ها و مقاله‌های ارزشمند فراوانی به فارسی موجود است که می‌توان به آن‌ها رجوع کرد؛ بنابراین کتاب حاضر جای طرح این‌گونه مباحث نیست.

در سال‌های اخیر آسان‌گیری و رواداری در مورد غلط‌های زبانی بیشتر شده و بسیاری از نادرست‌های دیروز اکنون درست به شمار می‌روند. نگارنده نیز در این فرهنگ روی کردی آسان‌گیرانه و روادارانه در پیش گرفته و تاجای ممکن از تجویزهای آمرانه پرهیز کرده است.

نگارنده در تأثیب این کتاب بنا را برای جازگذاشته تاخواننده در کوتاه‌ترین زمان پاسخ پرسش خود را باید. از همین رو توضیحات هیچ مدخلی از چند سطر تجاوز نمی‌کند. مدخل‌های این فرهنگ چند دسته‌اند: غلط‌های املایی؛ غلط‌های دستوری؛ تحریف‌های واژگانی؛ حشو؛ املای‌گوناگون؛ واژه‌های هم‌آوا؛ واژه‌های هم‌نگاشت.

وام‌واژه‌های عربی در فارسی بعضی وام‌واژه‌های عربی در فارسی دچار تحول آوابی، املایی، یا معنایی شده‌اند. نگارنده تحولات آوابی این دسته از واژه‌ها را در کتاب تحول آوابی واژه‌های عربی در فارسی (۱۳۹۵) بررسی کرده و خوانندگان علاقه‌مند را به آن کتاب ارجاع می‌دهد. اما در فرهنگ حاضر بیشتر به تحول املایی و گاه آوابی این‌گونه واژه‌ها پرداخته و به درست درباره تحول معنایی آن‌ها بحث کرده است؛ مثلاً این که «ملافه» درست است یا «ملحفه»؛

«مسئله» باید نوشت یا «مسئله».

بعضی از اقام و اوازه‌های عربی بحث‌انگیز، برخلاف تصور عموم ادبیان و پژوهش‌گران ایرانی، بر ساخته فارسی زبانان نیستند و در خود عربی هم به کار می‌روند؛ مانند اربعاب، تمرکر، تم‌سرخ، خجالت، خجلت، خجول، شراکت، متنفَّد، ملَّاک، ممهور، و تقاهت.

استناد به متون کهن فارسی

در بحث درست و غلط در زبان، متون کهن فارسی یکی از منابعی است که معمولاً به آن استناد می‌شود. بی‌گمان این استناد معتبر است، اما باید توجه داشت که سخن بزرگان ادب فارسی لزوماً وحی مُنْزَل نیست و در آن شواهدی از کاربردهای غیرطبیعی و نابهجانیز به چشم می‌خورد. مثلاً سعدی در باب سُرْمِ گلستان، واژه «هر» را با فعل جمع به کار برده است:

شب هر توانگری به سرایی همی‌روند
يا حافظ در بيت زير «هرچه که» آورده است:

من همان دم که وضو ساختم از چشمۀ عشق چارتکبیر زدم یک سره بر هرچه که هست
مولوی در بيت زير «جز مگر» به کار برده است:

داد خود از کس نیایم جز مگر زآن که او از من به من نزدیک تر
ناصرخسرو «بودش» (اسم مصدر) را به جای «باشش» به کار برده است:

سوی حکما قدر شما سخت بزرگ است زيراکه به حکمت سبب بودش مایيد
صائب تبریزی «استعانت جستن» به کار برده است:

ز دل‌های ضعیفان استعانت جو چو درمانی که شیر برق چنگال از نیستان می‌شود پیدا

ثبت فارسی گفتاری

گفتاری نویسی به سرعت رو به گسترش است و آمیختگی فارسی رسمی و فارسی گفتاری هم یکی از پدیده‌های روزگار ماست. این مسئله به ویژه در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی مشهود است. با توجه به اهمیت روزافزون این موضوع، «تحولات آوازی فارسی گفتاری در مقایسه با فارسی رسمی» پیوست کتاب حاضر شده است.

جدانویسی و پیوسته‌نویسی

نگارنده در رسم الخط، جدانویسی را اصل قرار می‌دهد و واژه‌های مرکب را به تکوازه‌های تشکیل‌دهنده‌شان تجزیه می‌کند و اعتقادی به این ندارد که جدانویسی یا پیوسته‌نویسی بتواند تمايز معنایی ایجاد کند (مثلاً تمايز «آن‌که» و «آنکه»، یا «بی‌جا» و «بی‌جها»). به این ترتیب بسیاری از مشکلات رسم الخطی برطرف می‌شود و هر کس تکلیف خود را

می‌داند. بنابراین مثلاً نگهبان، سپاس‌گزاری، پیش‌نهاد، پیش‌گفتار، کم‌بود، یک‌سان، بی‌جا، بی‌چاره، می‌آد، می‌شه، و می‌گه را به همین صورت باید نوشت.

نشانه^{*} (ستاره) در متن فرهنگ برای واژه‌های کهن یا نامتناول در فارسی امروز به کار رفته است و در پیوست فرهنگ، نشان‌دهنده املای فرضی واژه‌هاست.

امیدوارم این فرهنگ کوچک در حدِ بضاعتِ خود مفید واقع شود.

بهروز صفرزاده

خرداد ۱۳۹۶

جدول آوانگاری

a	raftan	رفتن	n	nâm	نام
â	raftâr	رفتار	o	goftan	گفتن
b	budan	بودن	ð	derð	درو
c	cîdan	چیدن	p	porsîdan	پرسیدن
d	dâdan	دادن	q	qorub	غروب
e	resîdan	رسیدن			قبول qabul
ey	peymudan	پیمودن	r	raftan	رفتن
f	fahmîdan	فهمیدن	s	sâxtan	ساختن
g	gereftan	گرفتن	š	šodan	شدن
h	halâl	حلال	t	tavân	توان
	harâs	هراس			طلب talab
î	parîdan	پریدن	u	budan	بودن
iy	biyandâzam	بیندازم	v	vazîdan	وزیدن
	biyâvaram	بیاورم	x	xarj	خرج
	biyoftam	بیفتم	y	yâftan	یافتن
j	jostan	جستن	z	zadan	زدن
k	kamar	کمر	z	pazmorde	پژمرده
l	lâne	لانه	,	pâ'în	پایین
m	mardom	مردم			بلعیدن bal'îdan
	jombîdan	جنیدن			

آ

آسپیرین aspirin [فرانسوی: aspirine] تلفظ
و املای اصلی این واژه فرانسوی «آسپیرین»

است، نه «آسپرین».

آسفالت asphalt [فرانسوی: asphalte] تلفظ و
املای اصلی این واژه فرانسوی «آسفالت»
است، نه «اسفالت».

آسیا، آسیاب âsiyâ, âsiyâb «آسیا» و «آسیاب»
هردو درست است و می‌توان هریک را به جای
دیگری به کار برد.

آشیان، آشیانه âshiyân, âshiyâne «آشیان» و
«آشیانه» هردو درست است و می‌توان هریک را
به جای دیگری به کار برد.

آفریقا âfrîqâ «آفریقا» و «افریقا» هردو درست
است، اما بهتر است «آفریقا» بگوییم و
بنویسیم.

آکوردئون accordéon [فرانسوی: accordéon]
تلفظ و املای اصلی این واژه فرانسوی
«آکوردئون» است، نه «آکاردئون».

آلگوریتم algoritm = الگوریتم.

آلی، عالی âlî املای این دو واژه هم آوا را
نباید باهم اشتباه کرد:

آلی: مریبوط به ترکیبات کربن (شمی).

آج، عاج jâ املای این دو واژه هم آوا را نباید
باهم اشتباه کرد:

آج: برجستگی‌های منظم سطح لاستیک.
عاج: دندان فیل.

آجل، عاجل ajel املای این دو واژه هم آوا را
نباید باهم اشتباه کرد:

آجل*: آینده.

آذو، آزر âzar املای این دو واژه هم آوا را
نباید باهم اشتباه کرد:

آذو: سوین ماه پاییز.

آزر: عمومی حضرت ابراهیم.

آر، عار âr املای این دو واژه هم آوا را نباید
باهم اشتباه کرد:

آر: واحد مساحت، برابر صد متر مربع.
عار: ننگ.

آری، عاری ârî املای این دو واژه هم آوا را
نباید باهم اشتباه کرد:

آری: بل.

عاری: حالی؛ فاقد.

آزمایشات âzmâyeşât «آزمایشات» نادرست
است و به جای آن باید گفت «آزمایش‌ها».

«آنفارکتوس».

آنفولانزا [influenza] [انگلیسی:

این واژه از ایتالیایی وارد انگلیسی شده و در فارسی هم تحت تأثیر شیوه تلفظ فرانسوی به این صورت درآمده است. بهتر است به همین صورت آنفولانزا نوشته شود که مطابق تلفظش در فارسی است، نه آنفلوانزا یا آنفلانزا. در فرانسوی به آن grippe می‌گویند.

آوازخوان، آوازهخوان âvâzxân, âvâzexân

«آوازخوان» و «آوازهخوان» هردو درست است،

اما بهتر است «آوازخوان» بگوییم.

آووکادو [avocado] [انگلیسی:

املای درست این واژه انگلیسی «آووکادو» است. برخی به غلط «آواکادو» می‌گویند و می‌نویسند.

آینه، آینه âyne, â'îne «آینه» و «آینه» هردو

درست است و در متون کهن فارسی

آمده است، متنها «آینه» رسمی تراز «آینه»

محسوب می‌شود.

عالی: بسیار خوب؛ خیلی خوب.

آمپاس = âmpâs.

امر، عامر âmer اصلای این دو واژه هم آوارا

نباید باهم اشتباه کرد:

آمر: امرکنده؛ دستوردهنده.

عامر*: آباد؛ آبدان.

آمریکا âmrîkâ [انگلیسی:

«آمریکا» و «إِمْرِيَّكَا» هردو درست است، اما

بهتر است «آمریکا» بگوییم و بنویسیم.

آمل، عامل âmel اصلای این دو واژه هم آوارا

نباید باهم اشتباه کرد:

آمل*: آرزومند.

عامل: فاکتور؛ کارگزار.

آن جا ânjâ «آن جا» و «آنچا» هردو درست است،

اما بهتر است «آن جا» بنویسیم.

آنچه ânce پس از این واژه نباید «که» به کار

برد.

درست: آنچه می‌دانستم گفتم.

نادرست: آنچه که می‌دانستم گفتم.

آنفارکتوس ânfâktus تلفظ و اصلای نادرست

ابی طالب abīṭālib املای درست این نام عربی «ابی طالب» است، نه «ابيطالب».

ات āt- این نشانه جمع عربی را نباید برای واژه‌های غیرعربی به کار برد و به جایش باید از نشانه جمع فارسی «ها» استفاده کرد؛ مثلاً به جای آزمایشات، باغات، پیشنهادات، تراوشتات، و گزارشات باید گفته آزمایش‌ها، باغ‌ها، پیشنهادها، تراوش‌ها، و گزارش‌ها.

اتاق atāq املای درست این واژه تُركی «اتاق» است، نه «اطاق».

اتباع، **اتباع**، **اتباع** atbā', ettbā', ettebā' این سه واژه هم‌نگاشت را نباید باهم اشتباه کرد:

- **اتباع**: جمع مکنتر تبعه؛ تبعه‌ها؛ شهر و ندان.
- **اتباع**: بدنبال آوردن؛ دنبال چیزی آوردن.
- **اتباع**: پیروی؛ دنباله روی؛ امر لازم الاتباع.

اتریش otriš [فرانسوی: Autrice] املای درست نام این کشور اروپایی «اتریش» است، نه «اطریش».

آتم، **آتم** atom این دو واژه هم‌نگاشت را نباید باهم اشتباه کرد:

- **آتم**: کامل تر یا کامل ترین؛ به وجود آتم.
- **آتم**: کوچک‌ترین ذره هر عنصر.

ابا، ایبا abâ, ebâ این دو واژه هم‌نگاشت را نباید باهم اشتباه کرد:

ابا* : آش؛ با؛ همراه.

ایبا: سرباز زدن؛ خودداری؛ امتناع.

ابا، عبا abâ املای این دو واژه هم‌آوا را نباید باهم اشتباه کرد:

ابا* : آش؛ با؛ همراه.

عبا: نوعی بالاپوش.

ابزار abzâr واژه فارسی «ابزار» مفرد است و جمع آن «ابزارها» است. برخی به غلط آن را

جمع مکسر می‌پندارند.

درست: رنده یکی از ابزارهای نجاری است.

نادرست: رنده یکی از ابزار نجاری است.

ابلغ، **ابلق** ablaq املای این دو واژه هم‌آوا را نباید باهم اشتباه کرد:

ابلغ: بلیغ‌تر؛ رساتر.

ابلق: سیاه و سفید.

ابوالفضل abolfazl املای درست این نام عربی «ابوالفضل» است، نه «ابولفضل».

ابوالقاسم abolqâsem املای درست این نام عربی «ابوالقاسم» است، نه «ابولقاسم».

در فارسی گفتاری به کار می‌رود و اشکالی ندارد.	اتومبیل otomobil [فرانسوی: automobile] املای درست این واژه فرانسوی «اتومبیل» است، نه «اتوموبیل».
ادبیات âdabiyât واژه «ادبیات» به معنی مجموعه آثار ادبی، گرچه ساخت جمع دارد (ادبیه + سات)، از لحاظ مفهومی در حکم مفرد است و جمع بستن آن به «ادبیات‌ها» درست است: ادبیات فارسی یکی از شاخص ترین ادبیات‌های جهان به شمار می‌رود.	اثاث، اساس asâs املای این دو واژه هم آوا را نباید باهم اشتباه کرد: اثاث: لوازم منزل؛ اثاثیه. اساس: پایه؛ بنایاد؛ شالوده.
ازابه arrâbe «ازابه»، به معنی گردونه (نوعی وسیله نقلیه قدیمی)، تغیریافتہ واژه عربی «عَرَبَة» است. در فارسی بهتر است با همین املای «ازابه» نوشته شود، نه «عَرَبَة».	اثاث، اثاثیه asâs, asâsiye اثاث و اثاثیه ایش هردو درست است، اما بهتر است «اثاث» بگوییم و بنویسیم.
اراذل arâzel «اراذل»، به معنی افزاد پست، در عربی جمع مکسر «أرذل» به معنی پست تری پست ترین است، اما در فارسی جمع بی مفرد محسوب می‌شود و عمول‌آور ترکیب عطفی «اراذل و اوپاش» به کار می‌رود.	اثنا عشر esnâ'aşar تلفظ و املای اصلی این واژه عربی «اثنا عشر» است، نه «آشني عشر». شیعه اثنا عشری یعنی شیعه دوازده‌امامی. بخش ابتدایی روده باریک را به این دلیل «اثنا عشر» یا دوازده «نامیده‌اند که طولش حدود دوازده بند انگشت است.
درست: یکی از اراذل و اوپاش کشته شد.	اثیر، اسیر، عصیر asîr املای این چهار واژه هم آوا را نباید باهم اشتباه کرد: اسیر: ماده فرضی؛ گره آتش.
نادرست: یک اراذل و اوپاش کشته شد.	اسیر: گرفتار؛ دریند.
ارائه erâ'e املای این واژه عربی بهتر است مطابق تلفظ طبیعی اش «ارائه» (با «ا») باشد، نه «ارایه».	عصیر*: دشوار.
درست: ارائه اسناد و مدارک.	عصیر*: عصاره؛ افسره؛ شیره.
نادرست: ارایه اسناد و مدارک.	احجم ahjâm «احجم»، جمع مکسر حجم، در عربی به کار می‌رود و در فارسی هم می‌توان آن را به کار برد.
ارتكاب ertekâb کاربرد این واژه با حرف اضافه «به» نادرست است.	أخبار، اخبار axbâr, exbâr این دو واژه هم‌نگاشت را نباید باهم اشتباه کرد: اخبار: جمع مکسر خبر؛ خبرها.
درست: انگیزه ارتکاب قتل.	إخبار: خبر دادن؛ آگاه ساختن؛ إخبار از غیب یکی از معجزات عیسا بود.
نادرست: انگیزه ارتکاب به قتل.	اداطفار adâ'aftâr [گفتاری] «اداطفار»، که تغیریافته «ادا و اطوار» است، به همین صورت
ارتودونسی orthodontie [فرانسوی: ortodontie] بهتر است این واژه فرانسوی را به همین صورت «ارتودونسی» بنویسیم، نه «ارتودنسی».	
رجینال orjînâl تلفظ و املای نادرست	

آرگ، اُرگ arg, org	املاي اين دو واژه هم نگاشت را نباید باهم اشتباه کرد:	ارز، ارض، عرض arz املای این سه واژه هم آوا را نباید باهم اشتباه کرد:
آرگ: قلعه کوچکی در وسط یک شهر یا در وسط یک قلعه بزرگ.	آرگ: یکی از سازهای موسیقی.	آرگ: پول خارجی، مثلاً دلار.
آرگ: زمین؛ سرزمین.	آرگ: زمین؛ سرزمین.	آرگ: زمین؛ سرزمین.
ارولوژی oroloží	املاي نادرست «ارولوژی».	عرض: پهنا.
اریجینال orijinál [انگلیسی: original]	املاي اصلی این واژه انگلیسي «اریجینال» است، نه «ارجینال».	ارزیدن arzidn < بیزرسد biyarzad
اریکه، عربیکه aríke	املاي این دو واژه هم آوا رناید باهم اشتباه کرد:	نیرزد nayarzad
اریکه: تخت پادشاهی؛ اورنگ.	اریکه: سرشت؛ طبیعت؛ نهاد.	آرس، اُرس، اُرس aras, ors, oros
اریکه*: سرو کوهی.	اریکه*: سرو کوهی.	آرس: درختِ سرو کوهی.
ارس، عرس ors	املاي این دو واژه هم آوا را نباید باهم اشتباه کرد:	آرس: درختِ سرو کوهی.
از آن جاکه... اصطلاح «از آن جاکه» برای بیان علت چیزی و مترادف «چون» به کار می رود.	از آن جاکه... اصطلاح «از آن جاکه» به کار می رود.	عرس*: عروسی.
برخی به غلط «از آن جایی که» می گویند.	برخی به غلط «از آن جایی که» می گویند.	ارش، عرش ðars
از ترس این که... فعلی که پس از این اصطلاح می آید معمولاً مثبت است و می توان آن را به مصدر تأویل کرد؛ مثلاً «از ترس این که اشتباه کند» یعنی «از ترس اشتباه کردن».	از ترس این که... فعلی که پس از این اصطلاح می آید معمولاً مثبت است و می توان آن را به مصدر تأویل کرد؛ مثلاً «از ترس این که اشتباه کند» یعنی «از ترس اشتباه کردن».	نباید باهم اشتباه کرد:
درست: از ترس این که بیتم آرام می روم.	درست: از ترس این که بیتم آرام می روم.	ارش*: غرامت؛ دیه.
نادرست: از ترس این که نیتفم آرام می روم.	نادرست: از ترس این که نیتفم آرام می روم.	عرش: آسمان.
از عهده... برآمدن شما از عهده کاربرمی آید؛ کار از عهده شما برنمی آید.	از عهده... برآمدن شما از عهده کاربرمی آید؛ کار از عهده شما برنمی آید.	هـم آوا را نباید باهم اشتباه کرد:
درست: او از عهده این کار برمی آید.	درست: او از عهده این کار برمی آید.	ارض: زمین؛ سرزمین.
نادرست: این کار از عهده او برمی آید.	نادرست: این کار از عهده او برمی آید.	ارز: پول خارجی، مثلاً دلار.
از کار بـی کار شـدن [گفتاری] ترکیب حشوآمیز	ارعاب erâb «ارعاب»، به معنی ترساندن، در	عرض: پهنا.
و نادرستی است و به جای آن باید گفت بـی کار شـدن.	عربی به کار می رود و در فارسی هم می توان آن را به کار برد.	ارعاب، اـرض arqe [گفتاری] «ارقه» و «ارـغه»،
ازهـر، اظهـر azhar	به معنی زرنگ و حقه باز، هردو درست	به معنی زرنگ و حقه باز، هردو درست
نباید باهم اشتباه کرد:	است، اما بهتر است «ارقه» بنویسیم.	ازهـر: درخـشان؛ روشن.